

højesteretsdommer Hugo Wendler Pedersen, som siger, at det kan man ikke umiddelbart forklare. Det rejser alvorlige spørgsmål. Kan det ikke gøre indtryk? Jeg synes ikke, fru Birthe Rønn Hornbech normalt afstår fra at bruge ting, der kommer fra domstolsverdenen, med hensyn til at lade sig selv overbevise om, at tingene måske ikke umiddelbart er så klare, som de synes.

Jeg skal også henlede opmærksomheden på, at hr. Frank Poulsen, tidligere præsident for Sø- og Handelsretten, også har været brugt til at forklare, at der ikke var noget grundlag for undersøgelsen med baggrund i regeringserklæringen i 1968. Derfor synes jeg igen, det er vigtigt at fastholde over for Sø- og Handelsrettens forhenværende præsident, at der altså her er en højesteretsdommer, som aktuelt sidder med vurderingen af grundlaget for efterretningstjenestens virksomhed, og hvordan Folketinget i fremtiden kunne lave en lovgivningsmæssig regulering.

Derfor synes jeg stadig væk, vi skulle prøve at skrælle det dér væk. Fru Birthe Rønn Hornbech ved jo godt, hvad svaret ville være på det spørgsmål, al den stund jeg selv har redegjort for det over for fru Birthe Rønn Hornbech på et tidligere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech forklarede for et øjeblik siden fra Folketingets talerstol, at hun henviste til Enhedslistens vedtagelse, som vi havde behandlet tidligere på dagen, hvor Stasi ikke havde været nævnt, men jeg opfordrer så fru Birthe Rønn Hornbech til at læse den pågældende vedtagelse, hvori det jo klart fremgår, at vi faktisk ønsker en undersøgelse af forbindelserne til Stasi.

Men derudover: Når fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan forstå, hvorfor vi ikke laver en undersøgelse af venstrefløjens eventuelle lovbrud i de sidste mange år, siden 1968, så hænger det jo sammen med den enkle kendsgerning, at det har vi jo haft efterretningsorganer til at gøre. Det har vi jo haft politiet til at gøre. Det har været deres opgave.

Og jeg forstår ikke, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan forstå den enorme mistillids erklæring, der ville ligge i, at vi her fra Folketingets talerstol sagde, at i øvrigt har efterretningstjenesten ikke opfyldt sin opgave de sidste 30 år. Især ikke, når vi ved, at de har gjort et

fantastisk stort arbejde, inklusive at infiltrere forskellige organisationer, stjålet dokumenter osv., osv. med det klare formål at kunne påvise, at der foregik ulovligheder, men altså uden at der er ført nogen til doms på baggrund af disse undersøgelser.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg er nødt til at sige til justitsministeren så firkantet, som det er mig muligt: Det er principielt utrolig betænkeligt, at justitsministeren sådan har indhentet forhåndstilkendegivelse fra en højesteretsdommer og refererer samtaler, der har fundet sted, forstår jeg, under fire, seks eller otte øjne, for Retsudvalget efter et spørgsmål, som jeg hævder er plantet i sidste øjeblik.

Når justitsministeren selv erkender og siger, at jeg plejer at tillægge det stor vægt, hvad der bliver sagt i domstolsverdenen, ja, så det er rigtigt, når de udtaler sig som dommere; men her har man jo misbrugt en højesteretsdommer, og man gør det jo vanskeligere for undersøgelseskommissionen, for man lægger jo et utilstedeligt pres på undersøgelseskommissionen ved at indhente en forhåndstilkendegivelse og bruge den som pressionsmiddel. Det synes jeg er meget principielt betænkeligt. Jeg synes, at man simpelt hen bruger højesteretsdommeren i en politisk strid, som det her jo også er.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard igen: Politiets Efterretningstjeneste gør, hvad den kan, men vi ved jo godt, at det er væltet op med beviser, efter at Stasiarkiverne er åbnet, og vi ved også, at regeringen, som er den, der har meget tæt snor i Politiets Efterretningstjeneste, her i Folketingssalen gang på gang har vist sig meget uvillig til at kigge på de Stasiarkiver.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg bliver nødt til at anholde fru Birthe Rønn Hornbechs ordvalg, nemlig ordet »plantet«. Jeg tror, at ethvert medlem, der sidder her i salen nu er klar over, at når man i forbindelse med udvalgsbehandling sidder og forbereder en betænkningssag i et udvalg, er den helt sædvanlige teknik, at medlemmer – det kan være enkeltvis, det kan være partier – beder ministeren om, at der bliver stillet et spørgsmål, sådan at man kan bruge svaret i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Det er en helt kendt teknik af alle medlemmer, som bruges i forbindelse med forberedelsen af love, for at de kan komme til anden og tredje behandling.